Четвъртък, 24 юни 2021 г.

P9_TA(2021)0316

Регулаторна пригодност на Европейския съюз, субсидиарност и пропорционалност — доклад относно по-доброто законотворчество за 2017, 2018 и 2019 г

Резолюция на Европейския парламент от 24 юни 2021 г. относно регулаторната пригодност на Европейския съюз, субсидиарността и пропорционалността — доклад относно по-доброто законотворчество за 2017, 2018 и 2019 г. (2020/2262(INI))

(2022/C 81/06)

Европейският парламент,

— като взе предвид член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),

— като взе предвид Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз,

— като взе предвид Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност,

— като взе предвид Междуинституционалното споразумение от 16 декември 2003 г. за по-добро законотворчество и неговата последна версия — Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество,

— като взе предвид практическите условия, договорени на 22 юли 2011 г. между компетентните служби на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на член 294, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) по отношение на споразуменията на първо четене,

— като взе предвид годишните доклади на Комисията относно субсидиарността и пропорционалността за 2017, 2018 и 2019 г.(съответно COM(2018)0490, COM(2019)0333 и COM(2020)0272),

— като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Принципите на субсидиарност и пропорционалност: засилване на тяхната роля в изготвянето на политиките на ЕС“ (COM(2018)0703), и приложението към него,

— като взе предвид работната група по въпросите на субсидиарността, пропорционалността и принципа „правим по-малко, но по-ефективно“, която на 10 юли 2018 г. представи своите констатации,

— като взе предвид становищата и резолюциите на Европейския комитет на регионите, а именно резолюцията от 1 февруари 2018 г. относно промяна на Регламента за общоприложимите разпоредби за ЕСИ фондовете в подкрепа на структурните реформи [1], становището от 9 октомври 2018 г. на тема „Размисъл за Европа: гласът на местните и регионалните власти за възстановяване на доверието в Европейския съюз“ (CDR 1230/2018) и резолюцията от 10 декември 2020 г. относно работната програма на Европейската комисия за 2021 г. [2], и като взе предвид резолюцията относно приоритетите на Европейския комитет на регионите за периода 2020 — 2025 г. със заглавие „Европа по-близо до хората чрез своите села, градове и региони“, която беше приета на неговата пленарна сесия, проведена от 30 юни до 2 юли 2020 г.,

— като взе предвид Деветата конференция за субсидиарността — „Активна субсидиарност: съвместно създаване на добавена стойност на ЕС“, организирана съвместно от Комитета на регионите и Италианската конференция на председателите на регионални парламенти и проведена в Рим на 22 ноември 2019 г.,

— като взе предвид споразумението за сътрудничество, подписано на 5 февруари 2014 г. между Европейския парламент и Комитета на регионите,

---

[1] ОВ C 176, 23.5.2018 г., стр. 5.
[2] ОВ C 37, 2.2.2021 г., стр. 1.

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт ([3]), в която се изразява задоволство от ангажимента на Комисията да гарантира, че всички действия на ЕС следва да помагат на ЕС да постигне устойчиво бъдеще и справедлив преход, и да актуализира насоките за по-добро регулиране по съответния начин; като има предвид, че в тази резолюция се изисква, наред с другото, принципът „устойчивостта на първо място“ да бъде интегриран в програмите за по-добро регулиране на ЕС и на неговите държави членки,

— като взе предвид своята резолюция от 9 юни 2016 г. за открита, ефикасна и независима администрация на Европейския съюз ([4]),

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид становищата на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и комисията по конституционни въпроси,

— като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A9-0191/2021),

А. като има предвид, че принципите на субсидиарност и на пропорционалност уреждат упражняването на компетентността на ЕС; като има предвид, че в областите, които не са от изключителната компетентност на ЕС, принципът на субсидиарност цели да защити капацитета за вземане на решения и действие на държавите членки и легитимира намесата на Съюза, ако целите на дадено действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, но могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза „поради обхвата или последиците от предвиденото действие“; като има предвид, че въвеждането на този принцип в Договорите на ЕС цели също така да гарантира, че правомощията се упражняват възможно най-близо до гражданите в съответствие с принципа на близост, определен в член 10, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС);

Б. като има предвид, че през юли 2017 г. Комисията под ръководството на Юнкер прие преразгледан набор от насоки за по-добро регулиране и придружаващ го набор от инструменти; като има предвид, че тя разшири своя портал, посветен на по-доброто регулиране, за да улесни ползването му онлайн от гражданите; като има предвид, че тя се ангажира да осигури, че принципите на субсидиарност и на пропорционалност ще заемат централно място в европейския демократичен процес и през целия законодателен процес, чрез създаването на работна група по въпросите на субсидиарността, пропорционалността и принципа „правим по-малко, но по-ефективно“, която представи своя доклад на 10 юли 2018 г.;

В. като има предвид, че работната група отправи препоръки, от една страна, да се подобри общото разбиране и прилагане на принципите на субсидиарност и на пропорционалност в работата на институциите на ЕС, и от друга страна, да се предостави по-важна роля на местните и регионалните власти и националните парламенти с цел да се постигне „активна субсидиарност“, като целта е да се насърчи по-голямата съпричастност към политиките на ЕС; като има предвид, че тя отговори на въпросите „как по-добре да се прилагат принципите на субсидиарност и пропорционалност в рамките на институциите на ЕС“ и „как по-добре да се ангажират регионалните и местните власти и националните парламенти в процеса на изготвяне и в прилагането на политиките на ЕС“,

Г. като има предвид, че в своето съобщение от 23 октомври 2018 г., озаглавено „Принципите на субсидиарност и пропорционалност: засилване на тяхната роля в изготвянето на политиките на ЕС“ (COM(2018)0703), Комисията подчерта отново основната роля на субсидиарността и пропорционалността за подобряване на законодателството и определи мерките, които трябва да бъдат предприети в отговор на доклада на работната група, които включват насочване на вниманието към възгледите на местните и регионалните органи, насърчаване на общо разбиране в рамките на ЕС на концепциите за субсидиарност и пропорционалност, по-внимателно разглеждане на съществуващото законодателство от гледна точка на субсидиарността и пропорционалността и подпомагане на националните парламенти, за да могат те да изпълняват по-ефективно своята роля;

Д. като има предвид, че Комисията продължи да прилага усъвършенстваната си програма за по-добро регулиране и да интегрира принципите на субсидиарност и пропорционалност във всички етапи от процеса на изготвянето на политиките;

Е. като има предвид, че на 3 юли 2020 г. Комисията стартира преработена версия на уебпортала „Споделете мнението си“ с цел да улесни оказването на принос онлайн за законодателството и изготвянето на политиките на ЕС; като има предвид, че новата версия на портала следва допълнително да подобри консултациите и комуникацията на Комисията с обществеността и да увеличи прозрачността; като има предвид, че целта на портала, който е част от програмата за по-добро регулиране, е да се повиши качеството на изготвянето на политиките на ЕС;

([3]) Приети текстове, P9_TA(2020)0005.
([4]) ОВ C 86, 6.3.2018 г., стр. 126.

Четвъртък, 24 юни 2021 г.

Ж. като има предвид, че уебпорталът „Споделете мнението си“ се оказа полезна точка за достъп, която позволява на гражданите и заинтересованите лица да участват в изготвянето на политиките на Комисията; като има предвид, че при все това Европейската сметна палата публикува специален доклад през 2019 г., съдържащ набор от препоръки за подобряване на този портал, особено що се отнася до използването на превод;

З. като има предвид, че през 2018 г. Комисията въведе практиката докладите относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност при изготвянето на законодателството на ЕС да се обединяват с докладите относно нейните отношения с националните парламенти, като по този начин придаде по-голяма тежест на становищата на националните парламенти и избегна припокриване между двата вида годишни доклади;

И. като има предвид, че през 2017 г. Комисията получи 52 мотивирани становища от националните парламенти относно принципа на субсидиарност, през 2018 г. — 37 и нито едно през 2019 г.;

Й. като има предвид, че липсата на мотивирани становища от националните парламенти през 2019 г. не се дължи на по-доброто прилагане на принципите на субсидиарност и пропорционалност, а по-скоро на факта, че 2019 г. беше година, през която се извърши преход между два състава на Комисията и през която Европейския парламент беше разпуснат и се проведоха нови избори за Европейски парламент, и че съответно през нея бяха представени по-малко законодателни инициативи и предложения в сравнение с предходните години;

К. като има предвид, че Парламентът отчита нуждата от по-голямо участие на националните парламенти заедно с Европейския парламент в демократичния контрол на засиленото сътрудничество в областите на политиката, в които компетентност е споделена;

Л. като има предвид, че през март 2021 г. Комитетът на регионите въведе обновената мрежа от регионални центрове (RegHub 2.0); като има предвид, че този проект е инициатива на Комитета на регионите с цел да се извършва мониторинг на начина, по който политиките на ЕС се прилагат на място;

М. като има предвид, че мандатът на Комитета за регулаторен контрол включва проверка на качеството на оценките на въздействието;

Н. като има предвид, че Комисията пое ангажимент да прилага принципа на отмяна на предишни тежести при въвеждане на нови („one in, one out“), който гласи, че всяко законодателно предложение, създаващо нови тежести, следва да облекчава хората и предприятията от равностойна съществуваща тежест на равнището на ЕС в същата област на политиката; като има предвид, че Комисията досега не е успяла да приложи успешно този принцип;

О. като има предвид, че настоящата криза разкри необходимостта от установяване и облекчаване на ненужната регулаторна тежест, така че да се гарантира, че законодателството на ЕС носи очакваните ползи и същевременно намалява ненужните разходи в рамките на разумни срокове, по-специално като се ускорява въвеждането на мерки за подкрепа на потребителите, малките и средните предприятия (МСП) и микропредприятията; като има предвид, че за да бъде от полза за потребителите, работниците, МСП и гражданите като цяло, законодателството следва да бъде балансирано, ясно, всеобхватно, приобщаващо и когато е целесъобразно — основано на необходимите научни доказателства; подчертава, че микропредприятията и МСП следва да са обвързани единствено със задължения, които са съразмерни с техните особености и секторни характеристики; насърчава Комисията да използва решителни правоприлагащи действия, за да ограничи разпокъсаността на пазара, да премахне неоправданите пазарни пречки и да гарантира еднакви условия на конкуренция; като има предвид обаче, че „по-доброто регулиране“ следва да постига резултати в полза на всички и да служи на интересите на европейското общество;

П. като има предвид, че Парламентът, Комисията и Съветът в качеството си на законодателни органи трябва да спазват принципа на предоставената компетентност и принципите на субсидиарност и пропорционалност;

1. припомня значението на годишните доклади на Комисията относно субсидиарността и пропорционалността;

2. посреща със задоволство постоянните усилия за спазване на принципите на субсидиарност и пропорционалност, които са ръководни принципи за Европейския съюз; припомня, че е важно да се насърчава общото разбиране на равнището на ЕС за субсидиарността и пропорционалността, и отбелязва опасенията, изразени в предишни доклади, относно донякъде повърхностен характер на годишните доклади на Комисията относно субсидиарността и пропорционалността, които често не отделят подробно внимание на начина, по който тези принципи се спазват при изготвянето на политиките на ЕС; отчита факта, че годишните доклади на Комисията относно субсидиарността и пропорционалността придобиват по-всеобхватен характер;

3. припомня колко е важно принципът на субсидиарност, заложен в член 5 от ДЕС, съгласно който решенията трябва да се вземат на най-целесъобразното политическо равнище и възможно най-близо до гражданите и предприятията, да се спазва неизменно, както и действията на равнището на ЕС да бъдат оправдани с оглед на съществуващите възможности на национално, регионално и местно равнище, като се спазват следните три основни процеса: ретроспективна оценка, оценка на

въздействието и консултация със заинтересованите страни; освен това насърчава Комисията да доближи ЕС до неговите граждани; посочва, че местните и регионалните власти прилагат и изпълняват приблизително 70 % от законодателството на ЕС; счита, че тесните консултации с избраните от гражданите представители по въпроси, свързани с ЕС, е много ефективен начин за доближаване на ЕС до гражданите; призовава органите на държавите членки на национално равнище и съответните заинтересовани страни да се ангажират по-активно на ранен етап от процеса на вземане на решения с проверките на субсидиарността и пропорционалността и оценките на административната тежест на законодателството на ЕС, за да се гарантира, че ЕС предприема действия единствено ако те са по-ефективни от действията, предприети на национално, регионално или местно равнище, при условие че се касае за области, които са от неговата изключителна компетентност; припомня също така, че принципът на пропорционалност изисква всяко предприето от ЕС действие да не надхвърля необходимото за постигане на целите на Договорите; насърчава Комисията да оцени ефективността и ефикасността на процедурата на субсидиарност, за да установи нейните слабости и да ги отстрани;

4. подчертава, че настоящата структура на процедурата за прилагане на механизма за контрол на субсидиарността води до това комисиите по въпросите на ЕС към националните парламенти да отделят прекалено много време за технически и правни оценки при кратки срокове, което усложнява целта за провеждане на по-задълбочена политическа дискусия относно европейската политика;

5. призовава за преразглеждане на ДФЕС и за въвеждане на пряко право на законодателна инициатива на Европейския парламент, тъй като Европейският парламент представлява пряко европейските граждани;

6. подчертава, че е важно да се обясни по подходящ начин необходимостта от законодателни инициативи и тяхното въздействие върху всички важни сектори (икономика, околна среда и социална сфера) с цел зачитане на принципите на субсидиарност и пропорционалност;

7. счита, че постигането на напредък в Европейския съюз чрез по-добро регулиране е важно за осигуряването на стабилност и правна сигурност за гражданите и предприятията в ЕС и съответно за създаването на растеж, работни места и просперитет;

8. счита, че прилагането на принципа на субсидиарност и пропорционалност представлява отправна точка за формулирането на всяка политика и е съществена част от жизнения цикъл на политиката;

9. взема под внимание създаването на работната група по въпросите на субсидиарността, пропорционалността и принципа „правим по-малко, но по-ефективно“; насочва вниманието към факта, че Парламентът счете, че участието в работната група, създадена от Комисията, не би зачело институционалната роля на Парламента и авторитета му като единствената пряко избрана институция на Европейския съюз, представляваща гражданите и предприятията на равнището на Съюза и упражняваща функции за политически контрол върху Комисията, и че вследствие на това той реши да отхвърли отправената към него покана и да не предложи свои членове за участие в работната група; посреща със задоволство резултатите и препоръките в доклада на работната група, в който се посочва, че във всички съществуващи области на дейност ЕС предлага добавена стойност и че съответно работната група не е установила никакви правомощия по Договорите или области на политиката, които следва да бъдат делегирани обратно и окончателно, изцяло или частично, на държавите членки; призовава Комисията да приложи тези заключения, и по-специално да включи по-успешно и изцяло местните и регионалните власти в своите процеси на консултация, както и да интегрира „таблицата за оценка“, за да се оценява прилагането на двата принципа през целия процес на вземане на решения; отбелязва, че това ще изисква силен ангажимент, включително от страна на съзаконодателите на ЕС; предлага също така да извърши оценка на съществуващите рамки за междупарламентарно сътрудничество и да ги доразвие;

10. счита, че всяко предложение на Комисията следва да има положително въздействие върху живота на гражданите, като разходите, свързани с него, бъдат пропорционални и поносими;

11. подчертава, че националните парламенти следва да бъдат включени възможно най-рано в законодателния процес, за предпочитане непосредствено след публикуването на пътната карта и по време на етапа на консултации; счита, че следва също така да се постави по-силен акцент върху субсидиарността преди внасянето на нов правен акт и че по-специално етапът на провеждане на консултации следва да се използва за активно запознаване с мненията на националните парламенти и за отчитане на техните опасения, тъй като това би могло да предотврати използването на „жълт картон“ и възникването на проблеми по време на етапа на преговори;

12. посреща със задоволство мярката за подпомагане на националните парламенти с цел те да изпълняват по-ефективно своята роля чрез изключване на периода от 20 декември до 10 януари от осемседмичния срок, през който националните парламенти могат да представят мотивирани становища;

13. подчертава значението на участието на националните парламенти в законотворческия процес на равнището на ЕС; отбелязва, че въпреки че броят на получените от националните парламенти мотивирани становища продължи да спада между 2017 — 2019 г., като през 2019 г. не бяха внесени никакви мотивирани становища, броят на представените на Комисията становища и броят на анализите, внесени в Европейския парламент, включително относно незаконодателни инициативи, продължи да бъде висок, което свидетелства за положителната и далновидна ангажираност на националните парламенти с цикъла на политиката на ЕС; отбелязва, че в няколко от тези становища вниманието беше насочено към важни

институционални въпроси, например завършването на Икономическия и паричен съюз и активирането на клаузи за преход; отбелязва, че по нито едно предложение не са внесени повече от четири мотивирани становища; припомня, че Договорите предвиждат роля за междупарламентарното сътрудничество, като възлагат на националните парламенти отговорност за разглеждането на законодателните и незаконодателните инициативи; приветства активното участие на националните парламенти в законодателния диалог с институциите на ЕС чрез средства, различни от механизма за контрол на субсидиарността; припомня, че от общо 439 мотивирани становища и 513 становища през периода 2007 — 2019 г. процедурата за „оранжев картон“ никога не беше задействана и че процедурата за „жълт картон“ беше задействана само три пъти; отбелязва, че упражняването на правото на националните парламенти да контролират спазването на принципа на субсидиарност въз основа на т.нар. система за ранно предупреждение е подобрило отчасти отношенията между институциите на ЕС и националните парламенти; изтъква ангажимента на Комисията в бъдеще да предоставя обобщени отговори в случаите, в които поне четири парламента са издали мотивирани становища, и да проявява гъвкавост по отношение на осемседмичния срок, предвиден в Договорите, в който националните парламенти трябва да представят своите мотивирани становища, като взема предвид обичайните празнични периоди и прекъсванията на парламентарната дейност; счита, че Конференцията за бъдещето на Европа ще предостави отлична възможност на гражданите да обсъдят реалното въздействие на законодателството на национално равнище и да направят предложения за това как да се постигнат целите за по-добро законотворчество, включително по отношение на преразглеждането на процеса на субсидиарност; припомня, че прозрачността и публичният достъп са от съществено значение за законодателния процес и също така оправдават участието на националните и регионалните парламенти, като същевременно придават по-висока степен на легитимност на демократичния законодателен процес на Европейския съюз и увеличават доверието към него; в това отношение посреща със задоволство напредъка, постигнат от Парламента при оповестяването на документите в няколко колони вследствие на решението по делото De Capitani;

14. отбелязва, че през 2016 г. от общо 41 камари на националните парламенти 26 издадоха мотивирани становища, като през 2017 г. съответният брой беше 19, а през 2018 г. — 14; подчертава, че това понижаване върви ръка за ръка с намаляването на броя на мотивираните становища като цяло;

15. подчертава, че тенденцията, свързана с броя на становищата и мотивираните становища през периода 2007 — 2019 г., показва, че националните парламенти все по-често проявяват желание за провеждане на диалог от по-политически характер и за по-голямо участие в дебатите относно политиките на ЕС и съответно отделят по-малко време за нормативния анализ на законодателните предложения на ЕС;

16. отчита факта, че 2019 г. беше първата година след въвеждането на механизма за контрол на субсидиарността, през която националните парламенти не представиха мотивирани становища вследствие на резкия спад в законодателните дейности на Комисията при прехода между стария и новия състав на Комисията;

17. припомня, че Комисията е задължена да се консултира възможно най-широко със заинтересованите лица преди всяко законодателно предложение, като взема предвид регионалното и местното измерение на предвиденото действие;

18. припомня, че прилагането на принципа „Мисли първо за малките!“, заложен в „Small Business Act“ (Законодателен акт за малкия бизнес в Европа), е съществен елемент от проверката за пропорционалност преди всяко законодателно предложение и следва да има за цел да гарантира, че гласът на МСП се чува и че техните интереси се вземат предвид възможно най-рано, за да се създаде благоприятна бизнес среда за развитието на МСП, които са гръбнакът на нашата европейска икономика;

19. изразява съжаление във връзка с практиката, при която „ефективността на процеса на вземане на решения от институцията“ се използва редовно, за да се откаже достъп до законодателни подготвителни документи, което води до риск изключенията при предоставянето на публичен достъп до документи да се превърнат във фактическо правило;

20. приветства сключването на Междуинституционалното споразумение относно задължителен регистър за прозрачност за институциите на ЕС, включително за Съвета;

21. подчертава, че предварителните оценки на въздействието, наред с консултациите със заинтересованите страни, са важен инструмент за постигане на добре информирани решения и ключов инструмент за гарантиране на спазването на субсидиарността и пропорционалността и за насърчаване на отчетността и ефикасността; подчертава необходимостта от стимулиране и насърчаване на редовния диалог и от провеждане на целесъобразни и прозрачни консултации с всички заинтересовани страни; посреща със задоволство използването на инструменти за по-добро законотворчество и сътрудничеството с различни експерти в съответната област на равнището на ЕС при изготвянето на оценки на въздействието; подчертава необходимостта от опростяване на тези инструменти и от улесняване на тяхното разбиране и използване от заинтересованите страни; подчертава, че е спешно необходимо оценките на въздействието да се подобрят като цяло по отношение на субсидиарността и пропорционалността; подчертава, че всички оценки на въздействието, други оценки и проверки за пригодност следва да съдържат анализ на субсидиарността и пропорционалността; посреща със задоволство използването на инструменти като Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) и Комитета за регулаторен

контрол, които от 2017 г. насам се стремят да идентифицират възможности за опростяване и намаляване на ненужните разходи, преди Комисията да предложи преразглеждане на действащото законодателство; освен това приветства включването в годишните работни програми на Комисията на инициативи, които са резултат от тази работа и които трябва да бъдат проследявани чрез таблото с показатели на програмата REFIT; отбелязва в този контекст, че работната програма на Комисията за 2020 г. включва 44 инициативи в рамките на дейностите по REFIT; подчертава, че тези процеси следва да вземат предвид икономическото, екологичното и социалното въздействие по интегриран и балансиран начин и да използват както качествени, така и количествени анализи, както и да разглеждат разходите, свързани с липсата на хармонизация на равнището на ЕС; изтъква, че инструментите за контрол могат да бъдат допълнително подкрепяни и усъвършенствани чрез други инструменти, например чрез платформата „Готови за бъдещето“ (F4F) и други подобни специални платформи; счита, че платформата REFIT следва да се разшири, така че нейният фокус да обхваща не само регулаторната тежест, но и въпросите, свързани със субсидиарността и пропорционалността; припомня, че съобразеното с бъдещето регулиране предполага, наред с другото, да се гарантира, че то е устойчиво от икономическа, социална и екологична гледна точка; посреща със задоволство факта, че двата принципа са включени в прегледа на качеството, извършван от Комитета за регулаторен контрол; подчертава обаче, че независимостта на Комитета би могла да се подобри допълнително;

22. подчертава, че систематичният преглед на законодателството играе все по-важна роля за постигането на по-добро регулиране; подчертава във връзка с това, че е важно Европейският парламент, Съветът и Комисията да си сътрудничат по по-структуриран начин, за да извършат оценка на прилагането и ефективността на правото на Съюза с оглед на неговото усъвършенстване; изтъква необходимостта от бързо, навременно и правилно прилагане на законодателството на Съюза от страна на държавите членки с цел правилно оценяване на необходимостта от допълнително законодателство;

23. подчертава, че „стратегическото прогнозиране“ би могло да изиграе ключова роля, като спомогне за това изготвянето на политиките на ЕС да бъде съобразено с бъдещето, като гарантира, че краткосрочните инициативи се основават на по-дългосрочна перспектива; отчита, че „прогнозните елементи“ ще бъдат напълно интегрирани в програмата на Комисията за по-добро регулиране, в оценките на въздействието и в други оценки; отбелязва също така, че „стратегическото прогнозиране“ ще подкрепи програмата REFIT, в която се набелязват възможности за намаляване на регулаторната тежест и за гарантиране на „готовността за бъдещето“ на съществуващите закони на ЕС;

24. отбелязва, че през 2017 г. Комитетът за регулаторен контрол разгледа общо 53 оценки на въздействието и други 17 отделни оценки; отбелязва, че 43 % от тези оценки на въздействието и 41 % от другите оценки, разгледани от Комитета за регулаторен контрол, първоначално са получили отрицателни становища и че за почти всички оценки на въздействието службите е трябвало да подобрят докладите, за да отговорят на стандартите за качество на Комитета; заключава, че качеството на първоначалните оценки на въздействието и другите оценки трябва да се подобри значително; изразява съжаление във връзка с факта, че през 2019 г. Комитетът разгледа само една оценка на въздействието;

25. подкрепя ангажимента на Комисията да извършва „предварителна оценка“ преди да пристъпи към обмислянето на нови законодателни актове; счита, че Комисията и националните органи следва да продължат да си сътрудничат тясно, за да оценяват реалното въздействие на законодателството на ЕС върху гражданите, предприятията и околната среда; посреща със задоволство също така приноса на националните парламенти към предварителната оценка посредством провеждането на неофициален политически диалог, включително чрез изготвяне на съвместни становища по собствена инициатива; освен това призовава държавите членки да гарантират бързото и последователно транспониране, изпълнение и налагане на спазването на законодателството и да избягват практиките, които водят до прекомерни и необосновани административни изисквания, които биха могли да подкопаят гладкото функциониране на вътрешния пазар;

26. посреща със задоволство усилията на Комисията да оцени един широк и всеобхватен набор от евентуални законодателни актове в областта на единния пазар чрез оценки на въздействието; подчертава, че независимите и безпристрастни оценки на въздействието са съществен и ценен инструмент за подпомагане на вземането на политически решения въз основа на надеждна информация чрез законодателния процес на вземане на решения (като същевременно се запазва общностният метод), като това позволява да се реагира бързо на неотложни предизвикателства като цифровия и устойчивия преход; счита, че е необходимо да се подобри съдържанието на оценките на въздействието и да се разшири тяхното използване, като се вземат под внимание допълнителни елементи, за да може тези оценки да оказват по-навременен и ценен принос и да изиграят по-голяма роля при вземането на решения на политическо равнище; припомня освен това ограничения брой на оценките на въздействието, извършвани от Парламента и Съвета във връзка с техните изменения по същество;

27. подчертава, че ако дадени съществени изменения не са вече анализирани от Комисията и нейните служби, Парламентът следва при необходимост да извърши вътрешна оценка на тяхното въздействие и на евентуалните им последици за съответното предложение на Комисията, преди да ги приеме;

28. подчертава ролята на Службата на ЕП за парламентарни изследвания, която предвижда извършването на предварителни оценки на въздействието и на анализ на европейската добавена стойност на предложенията, както и на оценки на изпълнението; счита, че сътрудничеството между Комисията и Службата на ЕП за парламентарни изследвания би могло да се подобри, за да се извършва рационализиран, бърз и задълбочен анализ на законодателните действия и съществените им изменения, алтернативните решения, потенциалните разходи и ползи от тях, очакваната административна тежест, бюрократичните формалности за МСП и „цената на отказа от Европа“;

Четвъртък, 24 юни 2021 г.

29. посреща със задоволство създаването на уебпортала „Споделете мнението си“ и подобренията в него и призовава Комисията да продължи да разработва такива инструменти, за да предоставя на гражданите и заинтересованите лица пряк достъп до изготвянето на политиките на ЕС и участие в него;

30. предлага Комисията да обърне дължимото внимание на препоръките на Европейската сметна палата по отношение на портала „Споделете мнението си“, по-специално като увеличи езиковата достъпност на консултациите, за да се даде възможност на гражданите и заинтересованите лица да решат за себе си какво те считат за „широк обществен интерес“;

31. подкрепя ангажимента на Комисията да преразглежда политиките и насърчава по-широкото използване на последващи оценки, за да се гарантира, че се извличат поуки относно ефективността и ползите от законодателството, което от своя страна може да спомогне за изготвянето на бъдещите политики и за подобряването на подходите в областта на регулирането;

32. подчертава, че последващите оценки също са важен инструмент за оценка на въздействието на законодателството върху гражданите и предприятията, като следва да се обърне специално внимание на въздействието върху МСП;

33. настоятелно призовава Комисията да използва в още по-голяма степен процедурите за преработване и кодификация с цел рационализиране на вторичното законодателство;

34. подкрепя консолидирането на отговорите в случаите, в които седем или повече национални парламента са представили мотивирани становища по някое от законодателните предложения на Комисията, въпреки че прагът за задействане на процедурата за „жълт картон“ не е достигнат; счита, че това дава по-голяма видимост на становищата на националните парламенти;

35. взема под внимание принципа на отмяна на предишни тежести при въвеждане на нови, основан на участието на заинтересованите лица, чрез който Комисията се стреми да компенсира нововъведените тежести, особено за микропредприятията и МСП, като облекчава хората и предприятията от равностойни тежести на равнището на ЕС в същата област на политиката; подчертава, че прилагането на този подход не следва да бъде в разрез с целите за по-добро регулиране, и подчертава, че той не следва да води до механични решения за отмяна на законодателство или понижаване на стандартите, както и че неговата цел следва да бъде да модернизира и реформира законодателството на ЕС с оглед на новите предизвикателства пред обществото; подчертава, че въпреки че при изготвянето, транспонирането и изпълнението на актовете на ЕС следва да се избягва допълнителна ненужна административна тежест, това не следва да води до дерегулиране или липса на регулиране, нито да възпрепятства парламентите на държавите членки да предприемат или да продължат да прилагат по-амбициозни мерки и да приемат по-високи стандарти в социалната сфера, опазването на околната среда и защитата на потребителите в случаите, в които правото на Съюза определя само минимални стандарти;

36. подчертава, че откритите, ефикасни, прозрачни и независими административни и законодателни процеси на вземане на решения са предпоставка за наличието на висококачествени политики и регулиране; подчертава, че въвеждането на хармонизирани административни процедури би допринесло по положителен начин за доброто управление и регулаторните практики в ЕС и би засилило връзката между вземането на решения от експерти и демократичната легитимност;

37. във връзка с това посреща със задоволство факта, че през 2020 г. Комисията, въз основа на опита си с платформата REFIT, създаде платформата „Готови за бъдещето“ — експертна група на високо равнище с участието на различни заинтересовани лица, експерти от държавите членки и представители на Комитета на регионите и на Европейския икономически и социален комитет, която съветва Комисията как да направи законодателството на ЕС по-ефикасно, като идентифицира евентуалните ненужно обременяващи съществуващо мерки, и как да опрости и модернизира тези мерки, включително чрез цифровизация, за да осигури, че законодателните актове на ЕС подпомагат, вместо да възпрепятстват, гражданите и предприятията на ЕС;

38. насърчава националните парламенти да включат регионалните парламенти, които имат законодателни правомощия, в законодателните инициативи на ЕС и подкрепя системното провеждане на консултации с тях във връзка с важни инициативи, особено когато те засягат регионалните правомощия; припомня, че тези парламенти са представени в Комитета на регионите и че съгласно член 6 от Протокол № 2 към ДФЕС националните парламенти могат да се консултират с тях;

39. припомня, че цифровите иновации се развиват бързо и че предприемачите са движещата сила на програмата в областта на цифровите технологии; поради това счита, че е от жизнено значение да се установят съобразени с бъдещето правила, които да са в крак с цифровите иновации, без да се засягат принципите на субсидиарност и пропорционалност; отбелязва, че голяма част от основните законодателни приоритети на ЕС за периода 2017 — 2019 г. бяха свързани с инициативи в рамките на правомощията на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, посветени главно на изпълнението на стратегията за единния пазар и на стратегията за цифров единен пазар, като във фокуса на вниманието бяха регламентите, които се стремят да премахнат ненужните и непропорционални пречки и да се възползват от нови възможности в полза на потребителите и предприятията;

40. припомня, че законодателството на ЕС като цяло заменя 27 различаващи се набори от правила, което спомага за намаляване на разпокъсаността на вътрешния пазар; призовава Комисията при извършването на оценки на субсидиарността и пропорционалността да се погрижи инициативите, насочени към постигане на по-интегриран и по-справедлив вътрешен пазар, да продължат да бъдат основен стълб на бъдещото годишно планиране, като същевременно се поддържа високо равнище на защита на потребителите;

41. подчертава, че целите, свързани с по-доброто законотворчество, трябва да бъдат редовно преразглеждани и оценявани с оглед на критериите на програмата за по-добро законотворчество, включително критериите, свързани с мониторинга и докладването; подчертава, че целите трябва да се характеризират с добър баланс и че трябва да се извършва оценка на тяхната ефективност, като се вземат предвид ресурсите, използвани за дейностите за по-добро регулиране и за външния принос; припомня, че за целите на тази оценка е важно данните да бъдат сравними за целия ЕС, и призовава Комисията да проучи дали използването на инструментите за по-добро регулиране е послужило за реализирането на определени цели, например постигане на по-добри резултати при изпълнението на политиките;

42. призовава Комисията да вземе предвид настоящата резолюция при изготвянето на обявеното от нея съобщение относно по-доброто регулиране;

43. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.